

UCHWAŁA Nr 196 RADY MINISTRÓW

z dnia 29 grudnia 1977 r.

w sprawie lokalizacji inwestycji.

Dynamiczny rozwój społeczno-gospodarczy kraju powoduje potrzebę zwrócenia w okresie najbliższych lat szczególnej uwagi na te kryteria lokalizacji inwestycji, w których bezpośrednio przejawiają się elementy efektywności gospodarowania, kojarzone z założeniem harmonijnego rozwoju całego kraju.

Konieczność intensyfikacji wykorzystania czynników produkcji wysuwa na pierwszy plan wśród kryteriów lokalizacyjnych możliwość obsadzenia nowo powstających stanowisk pracy odpowiednio przygotowaną kadrą, dającą rękojmię szybkiego osiągnięcia pełnych zdolności produkcyjnych lub usługowych.

Powiększające się rozmiary inwestycji modernizacyjnych, polegających na kompleksowej wymianie i uzupełnieniu wyposażenia technologicznego, wymagają stworzenia administracji gospodarczej możliwości operatywnego podejmowania decyzji inwestycyjnych w tym zakresie.

Rozwinięty i nadal rozwijający się przemysł jest coraz aktywniejszym czynnikiem zmian w środowisku naturalnym, w związku z czym szczególnego znaczenia nabiera problem ochrony tego środowiska, a zwłaszcza powietrza atmosferycznego, zasobów wodnych, gruntów rolnych o wysokich klasach bonitacji gleb oraz terenów leśnych.

Jednocześnie uzyskano duży i trwały dorobek w dziedzinie planowania przestrzennego zagospodarowania kraju, określający pierwszeństwa i przeciwwskazania w lokalizacji inwestycji na obszarze makroregionów i województw, z uwzględnieniem motywacji społecznej i ekonomicznej dla stopniowego wyrównywania różnic w rozmieszczeniu sił wytwórczych w kraju w powiązaniu z nowym podziałem administracyjnym.

Ponadto w środowiskach aktywu skupionego w ośrodkach regionalnych, w ośrodkach naukowo-badawczych oraz w społecznych organizacjach zawodowych ukształtował się wysoki poziom zaangażowania w sprawy rozmieszczenia sił wytwórczych i infrastruktury, co znalazło wyraz w uchwale VII Plenum KC PZPR.

Wszystkie te czynniki stwarzają konieczność i zarazem możliwość bardziej dokładnego, obiektywnego i dostosowanego do wielkości i charakteru inwestycji przygotowania i podejmowania decyzji lokalizacyjnych. W tym celu Rada Ministrów uchwala, co następuje:

Rozdział I

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Lokalizacja inwestycji powinna zapewniać przedsięwzięciom inwestycyjnym najbardziej korzystne warunki realizacji i eksploatacji, przy zachowaniu wymagań ochrony środowiska.

2. Podstawę do ustalenia lokalizacji inwestycji stanowi długofalowa polityka społeczno-gospodarcza Państwa, znajdująca swoje odbicie w:

- 1) planie perspektywicznym rozwoju kraju, a w szczególności w jego części dotyczącej przestrzennego zagospodarowania,
- 2) planach rozwoju makroregionów,
- 3) planach społeczno-gospodarczych i przestrzennego zagospodarowania województw, miast i gmin,
- 4) programach rozwoju gałęzi i branż gospodarki narodowej.

3. Ustalenie lokalizacji polega na wyznaczeniu miejscowości, w której dana inwestycja będzie realizowana, bądź określeniu przebiegu trasy inwestycji liniowych i sieciowych.

4. Przy ustalaniu lokalizacji inwestycji należy uwzględnić:

- 1) zakaz lokalizowania inwestycji na gruntach klasy I—III, stosownie do przepisów o ochronie gruntów rolnych i leśnych oraz rekultywacji gruntów,
- 2) obowiązek ochrony powierzchniowych i podziemnych zasobów wód oraz powietrza atmosferycznego przed wszelkiego rodzaju zanieczyszczeniami,
- 3) warunki zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków,
- 4) konieczność ochrony warunków sanitarnych i zdrowotnych ludności, a w szczególności wielkich skupisk miejskich, ośrodków i terenów leczniczo-rekreacyjnych, parków narodowych oraz innych walorów środowiska przyrodniczego,
- 5) konieczność optymalizacji transportu kolejowego, drogowego i wodnego w drodze analizy tras, kierunków i odległości przewozowych oraz warunków na trasach i węzłach komunikacyjnych.

§ 2. 1. Lokalizację inwestycji ustalają:

- 1) Prezydium Rządu,
- 2) Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów,
- 3) wojewodowie,
- 4) naczelnicy gmin.

2. Prezydium Rządu ustala lokalizację inwestycji o szczególnym znaczeniu dla gospodarki narodowej, a zwłaszcza:

- 1) kopalń otwierających eksploatację w nowych rejonach wydobywania,
- 2) inwestycji produkcyjnych w przemyśle o strukturalnym znaczeniu dla całej gospodarki narodowej,
- 3) magistralnych linii kolejowych o znaczeniu ogólnokrajowym,
- 4) magistralnych rurociągów o znaczeniu ogólnokrajowym,
- 5) autostrad i dróg szybkiego ruchu.

- 6) lotnisk komunikacyjnych,
- 7) portów morskich,
- 8) stacji i rozgłośni radiowych i telewizyjnych,
- 9) szkół wyższych,
- 10) zbiorników wodnych o pojemności całkowitej przekraczającej 50 mln m³.

3. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów ustala lokalizację inwestycji określonych w załączniku nr 1 do uchwały.

4. Wojewodowie ustalają lokalizację inwestycji określonych w załączniku nr 2 do uchwały.

5. Naczelnicy gmin ustalają lokalizację inwestycji określonych w załączniku nr 3 do uchwały.

6. Upoważnia się Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów do wprowadzania zmian i uzupełnień w załącznikach nr 1—3 do uchwały, w zależności od aktualnych wymagań polityki społeczno-gospodarczej.

7. Wojewodowie mogą upoważniać naczelników gmin do ustalania lokalizacji niektórych rodzajów inwestycji określonych w załączniku nr 2 do uchwały.

§ 3. Nie wymagają ustalenia lokalizacji:

- 1) inwestycje w istniejących zakładach produkcyjnych i usługowych mające charakter modernizacyjny, jeżeli nie powodują zajęcia dodatkowego terenu bądź przyrostu zatrudnienia powyżej 50 osób oraz nie wywołują istotnych zmian w ilości i strukturze szkodliwych odpadów stałych, płynnych i gazowych oraz obciążeń transportowych, a także mają pokrycie w możliwościach zwiększonych dostaw czynników energetycznych (energii elektrycznej, wody, gazu, ciepła i innych) uzgodnionych z właściwymi jednostkami,
- 2) inwestycje planu terenowego ujęte w zatwierdzonych planach społeczno-gospodarczego rozwoju województw, miast i gmin,
- 3) inwestycje realizowane na terenie zespołów mieszkalnych w miastach,
- 4) inwestycje melioracji szczegółowych w rolnictwie i leśnictwie,
- 5) obiekty na terenach wojskowych, jeżeli:
 - a) nie wymagają zmiany istniejącej strefy ochronnej,
 - b) nie pogarszają warunków ochrony środowiska,
 jeżeli nie naruszają ustaleń zatwierdzonych miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Rozdział 2

Zasady przygotowywania lokalizacji inwestycji we współdziałaniu z zainteresowanymi środowiskami społecznymi, naukowymi i zawodowymi.

§ 4. 1. Ministrowie i wojewodowie powołują zespoły do opiniowania lokalizacji ważniejszych inwestycji.

2. W skład zespołu wchodzi przedstawiciele środowisk i organizacji społecznych, naukowych i zawodowych, właściwych z punktu widzenia charakteru i zasięgu lokalizowanej inwestycji.

3. Pracą zespołu kieruje właściwy podsekretarz stanu lub wojewoda.

4. Ministrowie i wojewodowie włączają do stałej współpracy przy lokalizowaniu inwestycji specjalistów-konsultantów spośród naukowców i praktyków z dziedzin wiążących się z ustaleniem optymalnych rozwiązań w zakresie lokalizacji inwestycji.

5. Listy specjalistów-konsultantów, o których mowa w ust. 4, są ustalane zarządzeniami ministrów i wojewodów.

6. Opinie i stanowiska zespołu oraz specjalistów-konsultantów są składnikiem dokumentacji lokalizacyjnej.

§ 5. W toku rozpatrywania wniosku o ustalenie lokalizacji inwestycji naczelnik gminy konsultuje proponowaną lokalizację z gminnym aktywem społeczno-gospodarczym oraz — w miarę potrzeby — zasięga opinii zainteresowanych specjalistów spoza gminy.

Rozdział 3

Tryb podejmowania decyzji lokalizacyjnych przez Prezydium Rządu.

§ 6. Prezydium Rządu podejmuje decyzję lokalizacyjną na wniosek właściwego ministra, zaopiniowany przez Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

§ 7. 1. Właściwy minister przedstawia Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w celu zaopiniowania wniosek o ustalenie lokalizacji inwestycji, opracowany stosownie do wskazań lokalizacyjnych.

2. Wniosek powinien być przedstawiony przed upływem 6 miesięcy od uzyskania wskazań lokalizacyjnych. Po tym terminie wskazania lokalizacyjne tracą ważność i należy ponownie zgłosić wniosek o ich uzyskanie.

3. Wraz z wnioskiem o ustalenie lokalizacji inwestycji należy przedstawić opinie lokalizacyjno-koordynacyjne właściwych wojewodów oraz informację o terenie opracowaną zgodnie z odrębnymi przepisami. Opinia lokalizacyjno-koordynacyjna powinna być opracowana zgodnie z przepisami dotyczącymi terenowej koordynacji inwestycji i przekazana wnioskodawcy przed upływem 30 dni od daty wystąpienia o jej udzielenie.

4. Wniosek o ustalenie lokalizacji inwestycji powinien zawierać ekonomiczną analizę wariantów lokalizacji, umożliwiającą ich pełną porównywalność, wskazanie i szczegółowe umotywowanie wariantu uznanego za najlepszy oraz opinie i stanowiska, o których mowa w § 4 ust. 6.

§ 8. 1. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów udziela wskazań lokalizacyjnych na uprzedni wniosek właściwego ministra. Do wniosku powinna być dołączona charakterystyka zamierzonej inwestycji wraz z uzasadnieniem stwierdzającym wyczerpanie możliwości uzyskania założonego wzrostu produkcji lub usług w drodze bezinwestycyjnej bądź przez modernizację istniejących zakładów danej branży. We wniosku mogą być przedstawione odpowiednio umotywowane własne propozycje lokalizacji.

2. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów udziela wskazań lokalizacyjnych, z uwzględnieniem możliwości wariantowych dla inwestycji, których wymagania mogą być spełnione na różnych terenach (w różnych miejscowościach).

3. Udzielenie wskazań lokalizacyjnych powinno nastąpić przed upływem 60 dni od daty wystąpienia ministra.

Rozdział 4

Tryb podejmowania decyzji lokalizacyjnych przez Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

§ 9. Przy podejmowaniu decyzji lokalizacyjnych przez Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów stosuje się odpowiednio przepisy § 7 i 8.

§ 10. Decyzja o ustaleniu lokalizacji powinna być podjęta przed upływem 45 dni od daty złożenia wniosku o ustalenie lokalizacji inwestycji wraz z niezbędnymi opiniami i uzgodnieniami.

Rozdział 5

Tryb podejmowania decyzji lokalizacyjnych przez wojewodów.

§ 11. 1. Właściwy minister lub działający w jego imieniu dyrektor właściwego zjednoczenia przedstawia wojewodzie charakterystykę zamierzonej inwestycji. Charakterystyka inwestycji, której wymagania mogą być spełnione na różnych terenach (w różnych miejscowościach), powinna być przedstawiona kilku wojewodom, lecz nie więcej niż czterem.

2. Wojewoda, na podstawie charakterystyki inwestycji, zajmuje wstępne stanowisko co do zlokalizowania zamierzonej inwestycji na terenie województwa, a w razie pozytywnego stanowiska określa miejsce (miejscowość) ewentualnej lokalizacji i formułuje opinię lokalizacyjno-koordynacyjną.

3. Wstępne stanowisko wojewody oraz opinia lokalizacyjno-koordynacyjna powinny być przekazane nie później niż przed upływem 30 dni od dnia otrzymania charakterystyki zamierzonej inwestycji.

§ 12. 1. Właściwy minister lub działający w jego imieniu dyrektor właściwego zjednoczenia, na podstawie wstępnego stanowiska i opinii lokalizacyjno-koordynacyjnych oraz informacji o terenie, przeprowadza analizę porównawczą i występuje do właściwego wojewody z wnioskiem o ustalenie lokalizacji inwestycji. Wystąpienie to powinno nastąpić nie później niż przed upływem 3 miesięcy od daty otrzymania wstępnego stanowiska wojewody i opinii lokalizacyjno-koordynacyjnej. Brak wystąpienia w tym terminie oznacza rezygnację z dalszego postępowania. W razie wznowienia postępowania po tym terminie wojewoda może odstąpić od poprzedniego stanowiska i opinii lokalizacyjno-koordynacyjnej, zawiadamiając o tym wnioskodawcę w ciągu 15 dni. Brak zawiadomienia w tym terminie oznacza utrzymanie poprzedniego stanowiska i warunków lokalizacji inwestycji.

2. W wypadkach uzasadnionych charakterem inwestycji wojewoda może żądać uzupełnienia wniosku o ustalenie lokalizacji inwestycji analizą dwóch lub więcej wariantów lokalizacji na terenie danego województwa.

§ 13. Decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji powinna być podjęta nie później niż przed upływem 30 dni od daty złożenia wniosku o ustalenie lokalizacji inwestycji wraz z niezbędnymi opiniami i uzgodnieniami.

Rozdział 6

Tryb podejmowania decyzji lokalizacyjnych przez naczelników gmin.

§ 14. 1. Kierownik jednostki będącej inwestorem przedstawia naczelnikowi gminy wniosek o ustalenie lokalizacji inwestycji.

2. W wypadkach uzasadnionych specyfiką inwestycji lub szczególnymi warunkami terenowymi naczelnik gminy — w toku rozpatrywania wniosku — powinien wspólnie z inwestorem porównać wariantowo koszty i warunki realizacji inwestycji dla kilku terenów pod budowę.

3. W toku rozpatrywania wniosku naczelnik gminy podejmuje postanowienia lokalizacyjno-koordynacyjne, zgodnie z przepisami o terenowej koordynacji inwestycji.

§ 15. Decyzja o ustaleniu lokalizacji powinna być podjęta przed upływem 30 dni od daty złożenia wniosku o ustalenie lokalizacji inwestycji wraz z niezbędnymi opiniami i uzgodnieniami.

Rozdział 7

Zasady ustalania lokalizacji inwestycji.

§ 16. 1. Na podstawie przedstawionego wniosku o ustalenie lokalizacji inwestycji oraz dokonanych uzgodnień właściwe organy wymienione w § 2 ust. 1 podejmują decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji.

2. Wojewodowie i naczelnicy gmin, podejmując decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji, ustalają równocześnie w ramach swoich właściwości miejsce i warunki jej realizacji zgodnie z przepisami o nadzorze urbanistyczno-budowlanym.

3. Warunki i dane zawarte w opinii (postanowieniach) lokalizacyjno-koordynacyjnej są obowiązujące we wszystkich fazach procesu inwestycyjnego, aż do zakończenia realizacji inwestycji, z wyjątkiem wypadków istotnej zmiany wskaźników określonych w charakterystyce inwestycji, o której mowa w § 8 ust. 1 i w § 11 ust. 1, oraz naruszenia przez inwestora lub jego jednostki nadrzędne zasad i terminów postępowania określonych w uchwale.

§ 17. 1. Rozmieszczenie przestrzenne następujących inwestycji wymaga uzyskania przez inwestora opinii właściwego organu koordynującego:

- 1) inwestycji o zatrudnieniu powyżej 300 osób — Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych,
- 2) inwestycji o wartości robót budowlano-montażowych powyżej 500 mln zł — Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych,
- 3) inwestycji powodującej konieczność przewozów powyżej 100 tys. ton rocznie lub powyżej 10 wagonów na dobę — Ministra Komunikacji,
- 4) inwestycji:
 - a) w których wyniku ścieki będą wprowadzane do wód powierzchniowych w ilości większej niż 2.000 m³ na dobę,
 - b) w których wyniku ścieki będą wprowadzane bezpośrednio do Morza Bałtyckiego lub do wód granicznych,

- c) w których wyniku będą wytwarzane odpady stałe w ilości większej niż 100.000 ton rocznie,
 - d) w których wyniku emisja zanieczyszczeń do atmosfery po zastosowaniu urządzeń oczyszczających będzie większa niż 20.000 ton rocznie pyłów lub gazów,
 - e) lokalizowanych w pasie granicznym, w których wyniku emisja zanieczyszczeń do atmosfery po zastosowaniu urządzeń oczyszczających będzie większa niż 10.000 ton rocznie pyłów lub gazów
- Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska,
- 5) inwestycji:
 - a) związanych z poborem wody powierzchniowej w ilości większej niż 70.000 m³ na dobę lub wody podziemnej w ilości większej niż 20.000 m³ na dobę oraz związanych z poborem wody z wód granicznych,
 - b) lokalizowanych na gruntach rolnych o przydatności rolniczej klasy bonitacyjnej IV—VI, jeżeli obszar przeznaczony na cele nierolnicze przekracza 50 ha — Ministra Rolnictwa,
 - 6) inwestycji naruszających obszar lub warunki chronione terenów leśnych albo mogących naruszyć wartości przyrodnicze parków narodowych, rezerwatów przyrody, parków krajobrazowych oraz ich stref ochronnych — Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego,
 - 7) elektrociepłowni — Ministra Energetyki i Energii Atomowej,
 - 8) hurtowni oraz domów towarowych — Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług,
 - 9) stacji obsługi samochodów — Ministra Przemysłu Maszynowego,
 - 10) instytutów naukowo-badawczych — Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki,
 - 11) szkół średnich, pomaturalnych i specjalnych zakładów wychowawczych — Ministra Oświaty i Wychowania,
 - 12) szpitali, sanatoriów oraz średnich i pomaturalnych szkół medycznych — Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej,
 - 13) zakładowych ośrodków wypoczynkowych — Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych,
 - 14) teatrów, muzeów, galerii wystawowych i domów kultury — Ministra Kultury i Sztuki,
 - 15) hoteli, moteli, campingów kategorii I i ośrodków sportowych — Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki,
 - 16) inwestycji, które w istotny sposób oddziałują na gospodarkę sąsiednich województw — właściwych wojewodów.

2. Opinie, o których mowa w ust. 1, dotyczące inwestycji wymagających decyzji lokalizacyjnej, powinny być uzyskane w terminie umożliwiającym ich dołączenie do wniosku o ustalenie lokalizacji inwestycji, dotyczące zaś pozostałych inwestycji — w terminie poprzedzającym podjęcie opracowania dokumentacji projektowej.

3. Właściwe organy koordynujące, o których mowa w ust. 1, przekazują inwestorowi swoją opinię nie później niż w ciągu 14 dni.

§ 18. 1. Decyzje o ustaleniu lokalizacji inwestycji przekazują:

- 1) Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów:
 - a) właściwemu ministrowi,
 - b) właściwemu wojewodzie,

2) wojewoda:

- a) wnioskodawcy,
- b) Komisji Planowania przy Radzie Ministrów (w dwóch egzemplarzach),

3) naczelnik gminy:

- a) wnioskodawcy,
- b) wojewodzie.

2. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów przedstawia Prezydium Rządu w okresach półrocznych informacje o podjętych decyzjach lokalizacyjnych.

3. Wojewodowie przedstawiają Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w okresach rocznych informacje o ocenie przewidywanych zmian w rozwoju gospodarczym województw w wyniku podjętych decyzji lokalizacyjnych.

§ 19. 1. Decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji traci ważność:

1) jeżeli w toku opracowania założeń techniczno-ekonomicznych inwestycji nastąpi istotna zmiana warunków, na podstawie których lokalizacja została ustalona, a w szczególności w razie zwiększenia o ponad 10% stanu zatrudnienia lub o ponad 20% nakładów inwestycyjnych na roboty budowlano-montażowe albo w razie zasadniczej zmiany rejonów zaopatrzenia w surowce, kierunków kooperacji i rynków zbytu,

2) w razie nierozpoczęcia realizacji inwestycji w ciągu 3 lat od daty podjęcia decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji.

2. Inwestor może wystąpić o przedłużenie ważności decyzji ustalającej lokalizację inwestycji.

3. Jeżeli inwestor rezygnuje z realizacji inwestycji przed upływem terminu ważności decyzji ustalającej lokalizację inwestycji, jest obowiązany zawiadomić o tym organ, który podjął decyzję, oraz instytucje, które otrzymały decyzję.

4. Decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji nie jest równoznaczna z wprowadzeniem inwestycji do planu inwestycyjnego.

§ 20. W celu uzyskania pełnej kompleksowości, porównywalności oraz jednoznaczności dokumentów przygotowywanych w toku ustalania lokalizacji należy je opracowywać według wzorów ustalonych odrębnie przez Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

§ 21. Przez użyte w uchwale określenia:

- 1) ministrowie — należy rozumieć również kierowników urzędów centralnych i centralne związki spółdzielni,
- 2) wojewodowie — należy rozumieć również prezydentów miast stopnia wojewódzkiego,
- 3) naczelnicy gmin — należy rozumieć również prezydentów i naczelników miast oraz naczelników miast i gmin.

§ 22. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 109 Rady Ministrów z dnia 29 maja 1971 r. w sprawie lokalizacji inwestycji (Monitor Polski Nr 31, poz. 198),
- 2) zarządzenie Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 28 października 1971 r. w sprawie trybu przedstawiania wniosków lokalizacyjnych oraz zasad rachunku efektywności ekonomicznej lokalizacji inwestycji (Monitor Polski z 1971 r. Nr 55, poz. 361 i z 1974 r. Nr 28, poz. 167).

§ 23. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

Załączniki do uchwały nr 196 Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1977 r. (poz. 6).

Załącznik nr 1.

Inwestycje, których lokalizację ustala Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów ustala lokalizację:

- 1) inwestycji produkcyjnych w przemyśle:
 - a) powodujących przyrost zatrudnienia powyżej 300 osób,
 - b) o wartości robót budowlano-montażowych przekraczającej 500 mln zł, z wyjątkiem inwestycji zastrzeżonych do kompetencji Prezydium Rządu (§ 2 ust. 2),
- 2) uprzemysłowionych wytwórni elementów wielkopłytkowych dla budownictwa mieszkaniowego,
- 3) stałych baz zaplecza produkcyjno-usługowego budownictwa oraz baz materiałowych i magazynów hurtowych o znaczeniu krajowym,
- 4) rurociągów służących do przesyłania i rozdzielania paliw gazowych w krajowym systemie gazowniczym i rurociągów produktów naftowych o znaczeniu krajowym, nie zastrzeżonych do kompetencji Prezydium Rządu,
- 5) linii kolejowych nie zastrzeżonych do kompetencji Prezydium Rządu oraz stacji kontenerowych,
- 6) dróg państwowych o znaczeniu krajowym, nie zastrzeżonych do kompetencji Prezydium Rządu,
- 7) linii elektroenergetycznych o napięciu powyżej 220 kV w krajowym układzie elektroenergetycznym,
- 8) portów śródlądowych,
- 9) dalekosiężnych (magistralnych) linii telekomunikacyjnych ogólnokrajowych i międzynarodowych,
- 10) instytutów naukowo-badawczych,
- 11) resortowych i wojewódzkich ośrodków mechanicznego i automatycznego przetwarzania informacji,
- 12) inwestycji o znaczeniu krajowym dotyczących gospodarki wodnej, jak: zbiorników wodnych o pojemności całkowitej 30—50 mln m³, stopni wodnych na wodach żeglownych, kanałów żeglugowych, kanałów lub rurociągów służących do przerzutu wód średnio powyżej 180.000 m³ na dobę,
- 13) sanatoriów oraz szpitali uzdrowiskowych,
- 14) hoteli realizowanych przez jednostki planu centralnego,
- 15) wielofunkcyjnych zespołów obiektów wypoczynkowych,
- 16) inwestycji realizowanych w ramach długoterminowych kredytów zagranicznych,
- 17) inwestycji związanych z obronnością kraju i bezpieczeństwem Państwa poza dotychczasowymi terenami wojskowymi, z wyłączeniem budownictwa mieszkaniowego

Załącznik nr 2.

Inwestycje, których lokalizację ustalają wojewodowie.

Wojewodowie ustalają lokalizację:

- 1) inwestycji produkcyjnych w przemyśle nie zastrzeżonych do kompetencji Prezydium Rządu i Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów (§ 2 ust. 2 i załącznik nr 1 pkt 1), inwestycji usługowych oraz inwestycji nie należących do kompetencji naczelników gmin (załącznik nr 3 pkt 1),
- 2) baz przedsiębiorstw realizujących prace geologiczno-poszukiwawcze oraz baz przedsiębiorstw transportu samochodowego,
- 3) stałych baz zaplecza produkcyjno-usługowego budownictwa oraz baz materiałowych i magazynów hurtowych — o znaczeniu wojewódzkim,
- 4) kopalni gazu ziemnego i ropy naftowej, tłoczni i rozkładni gazu ziemnego, rozlewni i mieszalni gazu płynnego, rurociągów służących do przesyłania i rozdzielania paliw gazowych oraz rurociągów produktów naftowych o znaczeniu wojewódzkim,
- 5) bocznic kolejowych przemysłowych, z wyjątkiem bocznic i łącznic w granicach obszaru kolejowego,
- 6) dróg państwowych nie zastrzeżonych do kompetencji Prezydium Rządu lub Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów (załącznik nr 1 pkt 6),
- 7) iotnisk gospodarczych,
- 8) linii elektroenergetycznych o napięciu do 220 kV włącznie oraz linii telekomunikacyjnych o znaczeniu wojewódzkim,
- 9) inwestycji w dziedzinie gospodarki wodnej i ochrony wód przed zanieczyszczeniem, zaopatrzenia w wodę i urządzeń kanalizacyjnych, z wyjątkiem inwestycji w tej dziedzinie zastrzeżonych do kompetencji Prezydium Rządu lub Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów oraz inwestycji, których lokalizację będą ustalać naczelnicy gmin,
- 10) podstawowych urządzeń melioracji wodnych,
- 11) zakładów mechanizacji rolnictwa, uspołecznionych ośrodków gospodarczych produkcji rolnej, kombinatów szklarniowych oraz przemysłowych zakładów (ferm, tuczarni) hodowli zwierząt i ptactwa,
- 12) obiektów weterynaryjnych,
- 13) szkół zbiorczych, szkół o specjalizacji kierunkowej, szkół zawodowych stopnia ponadpodstawowego oraz specjalnych zakładów wychowawczych,
- 14) teatrów, kin i domów kultury,
- 15) szpitali i innych obiektów służby zdrowia, z wyjątkiem sanatoriów oraz szpitali uzdrowiskowych,
- 16) domów wczasowych, ośrodków turystycznych i wypoczynkowych, trwałych wolno stojących obiektów sportowych, moteli i ośrodków campingowych oraz hoteli, nie zastrzeżonych do kompetencji Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów lub naczelników gmin,
- 17) obiektów administracyjnych,
- 18) inwestycji związanych z obronnością kraju, bezpie-

- czeństwem Państwa i ochroną porządku publicznego wraz z określonymi dla nich strefami ochronnymi, nie wymienionych w załączniku nr 1 do uchwały,
- 19) pozostałych inwestycji nie wymienionych w załącznikach nr 1 i nr 3 do uchwały.

W wypadkach uzasadnionych lokalnymi warunkami wojewodowie mogą rozszerzyć zakres ustalania lokalizacji inwestycji o osiedlowe budownictwo mieszkaniowe poza granicami miasta.

Załącznik nr 3.

Inwestycje, których lokalizację ustalają naczelnicy gmin.

Naczelnicy gmin ustalają lokalizację:

- 1) inwestycji przemysłowych, handlowych i usługowych, których realizacja jest związana z zaspokajaniem potrzeb danej gminy (miasta i gminy), o wartości robót budowlano-montażowych do 10 mln zł,
- 2) inwestycji w dziedzinie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowych urządzeń kanalizacyjnych o znaczeniu nie wykraczającym poza teren jednej gminy (miasta i gminy),
- 3) dróg lokalnych o zasięgu nie wykraczającym poza teren jednej gminy,
- 4) remiz strażackich,
- 5) przedszkoli i żłobków nie objętych osiedlowym budownictwem mieszkaniowym,
- 6) inwestycji mających zaspokajać potrzeby wsi w dziedzinie kultury, sportu i wypoczynku.